

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 927/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Светозаревић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу и ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумска секција Жагубица, чији је пуномоћник Душан Младеновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1667/20 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1667/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1667/20 од 15.10.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 1416/17 од 10.02.2020. године којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је тужилац власник по основу одржаја, у уделу од 5842/34808 иделаних делова, катастарских парцела у КО ..., ближе одређених у ставу првом изреке, што би тужени били дужни да признају и трпе да тужилац по основу пресуде своје право упише у катастар непокретности Жагубица и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог Закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.11.2017. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара. Имајући у виду да у поступку пред првостепеним судом, применом члана 33. став 3. ЗПП, на припремном рочишту није проверена тачност вредности предмета спора, у смислу члана 31. став 1. ЗПП, то је за оцену дозвољености ревизије меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**